

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

Spionen.

 Fredagen, den 25 October, 1771.

 Fortsättning och slut af Brevvet i
 N:o 42.

Hon wände sig til mig, sägande: „Eder Christi-
 steliga barmhertighet är icke mindre wördnad
 wärd, fastän den onyttigtwis är emot mig utöf-
 wad. Om jag njuter edert mig gifna bistånd til
 godo, har det skedd af orsak, at jag icke haft nog
 styrka at wedersaka det samma.“

Detta händes beslut gjorde oss alla bestörta.
 Jag sökte förmå hånne, icke så mycket at ytterli-
 gare gifwa sig tillkänna för oss, som fast mera,
 at wälwilligt emottaga de tjenester, wi kunde göra
 hånne; men hon swarade icke. Innan jag gick,
 recommenderade jag den sjuka på det ömaste hos
 husets Föreståndersko. Om astoneu hade hon,
 med det lilla hon återwunnet af krafter, likwäl
 gådt sin wäg, utan at på något sätt willa låta
 hålla sig qwar.

Jag gjorde mina wänner berättelse om hela
 denna händelsen, och de ansågo den ej annorledes
 Uu än

ån som en Roman - lif digt och uppfinning. Det war sju eller otta dagar efteråt, som någon kom at begära af mig, det jag wille til det bästa anmäla en olyckelig människja, som sadas wara rörd til sina sinnen, til at bli intagen i et annat Hospital, til hwars uprätthållande jag med andra årligen bidrog. Jag fick ock se denna ufla Personen, och igenkände strart det omtalta Fruntimret, i ännu eländigare tillstånd, ån jag summet hånne tilföre.

En omständighet, som jag alt hitintills waret ofunnog om, gjorde mig hånnes belågenhet ännu förfräckeligare.

Hon war hafwande, men ännu icke gift. Ingen kan wara så wild sinnad, at anse denna omständighet sådan, at det fattiga Fruntimret därigenom skulle dömmas owärdigt ömhet och medlidande i des olycka. Flera Hospitaler nekade lifwål at emottaga hånne. Hon blef änteligen intagen i Laying - in Hospitaler.

Den öma Fötsel, hon här fick, återstälde hos hånne småningom så wål hånnes krops krafter, som et någorlunda tilfredsstält sinne, och hon fant sig liksom skyldig, at göra oss räkning för sina utståndna olyckor.

„Jag är en fattig bedragen Glicka, sade hon, af en hwarken ringa eller hög härkomst. Jag skal säga eder alt Det är allenast et namn jag icke nämner Det är den otacksammes, sade hon med tårar, som har öfswergifwit mig och gjordt mig förlorad. Mit namn är

Anna

Anna-Glynn-Allen. Jag är född i Biddeford och Landskapet Devonshire. Thomas Allen, min Far, har där en egendom, stor nog, at er lyckeligare Glücka, än jag, igenom densamma kunde vinna anseende.

Jag lefde där med honom tillsammans: jag älskade honom och alla dem, för hwilka han hade agtning. Ibland dem, som brukade hälsa uppå oss, war äfwen en yngling, och denne hade framför alla wunnet min Fars wänskap, och han want ock snart min; han want ännu mera Han gaf mig första känslan af en den häftigaste kärlek. Min Far blef på lång tid icke warse den bekantskap, som war oss imellan; men så snart han den uptåkt, ogillade han densamma. Fastän han hade tycke för den unge Herren, som en god bekantskap; höll han honom likwål icke wärd at blifwa des Måg, och för at tydligare explicera mig, sant han honom icke rik nog, ty ingen ting fattades honom mera, än förmögenhet.

Det kostar mig mycket at tillägga min Far denna beskylning, men detta sel, om det eljest är något, är hos honom icke naturligt. De rike göra eljest icke gerna något asseende på hwad egenkap det ock må wara hos dem, som äro fattige. Efter nu min Far nekade oss sit samtycke, fattade wi beslut at gifta oss utan hans bifall. Denna ohydnad har sedan waret mig dyr, den Högste har straffat mig därför.

Hon kunde icke fortsara längre. Den rörelse, som en liflig hogkomst af alt detta, upwakte hos

hänne, bragte henne i wanmagt, och hon dånade. Hon kom sig åter före, men wi wille icke möda henne för denna gången at fullfölja berättelsen. Då och då sade hon öf sedermera, at hon hade kommet öfwerens med sin älskare, at de skulle resa til London, för at låta wiga sig ihop, och emedan de redan ansågo sig som Makar, nekade de sig icke något af alt, hwad en den ömaste kärlek kunde dem ingifwa. Den unge Herren reste förut til London, och stref sedan til sin Gästmo, at hon skulle stynnda sig efter. Hon flydde utur sin Fars hus och tog allenast sin Kammar-Jungfru med sig. Hännens cassa war helt liten. Efter ankomsten til London och det hus, dit hon blifwet adresserad, frågade hon efter sin Gästman; men fåfångt. Han fants ingenstädes. Hännens Jungfru gjorde sig osynlig med hännens penningar och alt, och där war hon således, utan wänner och minsta bekantskap, försatt i en afgrund af sorg och elände.

Detta stredde i början af October, och alt ifrån den tiden, utom de minuter, hon tillbragte i det nämnda och Hospitalet, hade hon icke haft annan säng än bara marken, intet annat täcke, än Himmelen. Hännens föda bestod i äpplen och willa castagner. Hon lopp hit och dit på sålten, öfwerlemnad sin sorg och förtwiflan: hon upwakte allas deras medlidande, som råkade henne, men nekade beständigt den hjelp, man wille gifwa henne. Unteligen lät hon föra sig til denna Fristad, där hon wäntar blifwa befriad ifrån en olyckelig strufe
af

af sin oberäktsamhet; för at sedan, efter åter-
vunnen hälsa och sinneslugn, gå sit öde ytterli-
gare til mötes, hurudant det ock må blifwa.

* * *

Til den lille stackaren, som strif-
wet Troll-snacket i et halft dusin
Nyheter †.

Håll Eder wid huswud-frågan, hwilken jag
icke sedt Eder med minsta ord widröra. Se
imedlertid Joh. 10: 1., och lägg til hwad den
hederlige Pontoppidan skrifwer om *Ryko-Pa-
peri* och de *Lopare a; Midian* *. Gud för-
skone vår Götheborgska Församling för flera så-
dana anbud och exempel! Häremot hafwer Ni
lögeligen och förargeligen framhulpit Eder genom
Troll, Fruer och Frue-troll. Nu kan det wara
flutat och glömt, om J wil tåga. Ni gör då för-
sigtigast emot Eder selt, och kärligast emot Here
Smitt, hwilkens nyttiga Nyheter J håller på
at förwandla til wämjeliga och förhateliga usfels-
heter dem ingen lärer hafwa nog stark maga
til at genomläsa, om de fyllas af Eder klodd-hand.
Nödga icke folk at tala tydeligare språk, försede
med hurtiga och sagliga witnessbörder.

U. U.

Uu 3

Göthe

* Colleg. Pastor. Pract. pag. 100 & 116.

† Insändt.

Gotheborgske Wexel-Courfen,

Den 19 och 23 October.

Lond.	63 $\frac{1}{2}$	- -		63	- -	D. R:mt.
Amst.	59 $\frac{1}{2}$	- -		59 $\frac{1}{2}$	à 59	M. R:mt.
Hamb.	63	- -		- - -	- -	M. R:mt.

Stads Nyheter.

Inkomne äro Skepparne John Andersson ifrån Stockton, J. Dorelius ifrån Hull med barlast, Carl M. Stolpe ifrån St. Ubes med salt, And. Bräcke ifrån dito med dito, Rob. Rawer ifrån Dundee med barlast, Hans Sager ifrån St. Ubes med salt, P. Homan ifrån London och Helje Knappe ifrån dito med tenn, bly och packhusgods, Rob. Stonehouse ifrån London med bly och ost, Olof Börjesson ifrån St. Ubes med salt och frukt, William Steward ifrån Yarmouth med barlast, Walter Simpson ifrån Carronwater med sten- och syrkol, John Bell ifrån London med barlast, P. Demoine ifrån St. Ubes med salt, A. S. Apelberg ifrån Belfast och St. Ubes med salt, smör och litet frukt, George Forbergill ifrån Newcastle med stenkol, P. Malm ifrån St. Ubes med salt, win och frukt.

Utgångne

Utgångne äro Skepparne Georg Malcom till Dunkirquen med Ost-Indiska waror, James Addisson till Lieth och Lor. Fries till St. Malo med järn och bräder.

Rundgörelser.

Framkommer till Catechismi-Förhör: Måndagen Spannemålsгатans Kote. Tisdagen Dwarnebergsgatans Kote. Onsdagen Masthugget och Haga Koten.

Angiswes till salu Snau-Skeppet Jacobina, 53 swåra låster drägtigt, bygt af ek på cravel, nu liggande här på Strömmen, och kom hem förlieden höst med en laddning salt från Trapano. Sjelfwa Skeppet är i godt stånd, samt så tätt at det i flera månader ej behöfr pumpas. Ankare och större delen af tågverket är i tämmelig godt stånd, åtrainsstone aldeles brukbart: likaledes en del af seglen jämte Rocks- och Båtsmans-godsset. Som detta Skepp är merendels helt slakt på botnen; så är det i synnerhet tjenligt, at antingen brukas wid sille-saltning; emedan i sjelfwa rummet, utom på andra däcket, kunna flera hundrade tunnor rymmas på ånda; eller ock at föra trålast i anseende till des ansenliga längd imellan stäswarne. Till detta Skepp hörer en stor Skepps-båt, och en wacker jolle så godt som ny: priset är billigt hwilket Herr Peter A. Flodin giswer en hågad köpare tillkänna.

Hos Herrar Johan And. Lambert och Söner, finnas nyligen inkomna citroner, pomerantzor, apelsiner samt extra goda levantiska caffèböner.

Hos Herr Swen Spargren, finnas bästa sorter Engelsk söt- och surmjölk's ost, Engelskt öfwer- och under-läder, samt stockfis och Runnaby såpa.

En ogift Trågård's-Mästare som lärt i Stockholm ästundar condition hos något Herrskap, som torde willa anlägga trågårdar. Han förstår i grund trån- och häckars planterande: närmare underrättelse munteligen.

En Yngling af 19 års ålder, som lärt råfna och föra Bokhållerie, af beskedeligt och anständig uppförande känd, ästundar, at här i Staden blifwa antagen uppå något Contoir, widare underrättelse gifwes om honom på Tryckeriet.

Ästundar någon en liten nått silfwerwårja till köps; nämner jag stället, där en sådan är fahl.

Sam stycken gåf: äro i går förkomna för en man på Wallgatan. Han förmodar at så dessa wiffefarande, eller förledda foglar åter.

Bon Bergens Iefwernes-Beskrifning, uti Welkt band, är ungefärligen för et år sedan utlänt; utan at egaren påminner sig til hwem: han ästundar at samma återbekomma.

En del bättre och sämre gamla fönster äro til salu: mera munteligen.